

Vloga Razumihina v Razkolnikovem življenju

Vsak od nas ima veliko prijateljev, toda med to množico je le majhen odstotek pravih prijateljev. Z njimi smo lahko takšni, kot smo v resnici. Zaupamo jim tudi najintimnejše skrivnosti, pa nas ne bodo nikoli izdali. Sama sem hvaležna, da imam peščico prijateljic, ki jim lahko popolnoma zaupam in vem, da me ne bi nikoli namerno prizadele.

Takšno je bilo tudi zaupanje med Razkolnikovim in Razumihinom. Spoznala sta se na univerzi, kjer sta oba študirala in kljub temu, da se nista pogosto videla, postala prava prijatelja. Vrazumihin, kot je Razumihinovo pravo ime, je bil po značaju pošten, iskren, vesel in preprost človek. Na univerzi so ga imeli vsi radi, saj je bil optimist in je v vsaki slabi stvari našel nekaj dobrega. Kot večina ljudi v tistih časih je tudi on živel v veliki revščini. Njegova soba je bila majhna in celo zimo brez kurjave. Sam je menil, da se bolj spi v mrzli sobi, kot pa v topli. Zaradi revščine je moral študij postaviti za nekaj časa na stranski tir, toda njegova želja je bila, da šolo konča. Bil je zelo pameten in je vedel, da lahko le z znanjem nekaj doseže. Da bi se lahko vrnil v šolske klopi, je služil denar kot prevajalec iz nemščine. Razkolnikov je bil po značaju popolnoma drugačen od prijatelja. Bil je nezaupljiv, ponosen in dvoičen. Nikoli ni rad zahajal v družbo in se je raje držal zase. Drugim se ni mogel odpreti. Vse svoje težave, ki so ga težile, je raje obdržal zase. Njegovi sošolci so o njem menili, da je bister, toda malo čuden, saj ni hodil na zabave kot drugi, ampak se je raje doma prizadevno učil. Zaradi tega so ga tudi spoštovali. Kljub temu, da sta bila značaja prijateljev popolnoma različna, sta se zblížala in si zaupala. Od zadnjega srečanja so minili že štirje meseci. Razumihinov ni imel Razkolnikovega naslova, da bi ga obiskal, Razkolnikov pa je vedno odlašal obisk pri prijatelju. Naposled se je ta le odločil, da ga obišče in ga našel neurejenega in zaposlenega med tisoči listov. Prijatelj je bil njegovega obiska vesel, toda takoj je opazil, da se Razkolnikov nenavadno obnaša in da je bolan. Ker mu ni bilo vseeno zanj, se je odločil, da ga bo spravil v red. Zosimovega, prijatelja iz univerze, ki je študiral medicino, je poprosil naj ga pregleda in ugotovi kaj je narobe z njim. Kupil mi je novo kapo ter mu dal rabljena oblačila, saj je imel svoja že pošteno obrabljena. Zanj je skrbel kot za otroka. Iskreno ga je skrbelo zanj in želel mu je le dobro. Pazil je, da mu je bilo kar se da udobno in da je imel redne obroke. Ko je tako veliko časa preživel z Razkolnikovim, je spoznal tudi njegovo mater in sestro. Dunja mu je bila takoj všeč in se je vanjo zaljubil. Kasneje ji je svoja čustva tudi razkril. Njenemu bratu je bil Razumihinov veliko bolj všeč, kot pa hinavski Pjotr Petrovič Lužin, saj je vedel da bo Dunja pri njemu varna, ljubljena in srečna.

Ker je Razkolnikov moral oditi zaradi storjenega zločina, je vedel, da sta njegova mati in sestra pri Razumihinovem varni. Bil je miren, saj je Razumihinu zaupal. Lepo je, če imaš tako dobrega prijatelja, toda sama sem mnenja, da danes ne najdemo več pravega prijateljstva, saj so ljudje velikokrat sebični in

mislijo le na svoje srečo. Pri tem pozabijo na prijatelje in jih prizadenejo. Morda jim je kasneje žal toda, ko se nitka prijateljstva enkrat pretrga, ni nikoli več cela!